

Aluksi pieni huomatus vihasta ja sen lietsonnasta.

Ensimmäisen maailmansodan aikaan Saksa koulutti Lockstedtin partiopoikaleirillä jääkäriliikkeen nuorukaisia tekemään tihutöitä Venäjän kotirintamalla. Suomessa voimassa olleen vuoden 1734 lain mukaan ("Petoxesta waldacunda watan") he olivat terroristikoulutuksessa. Heidän sotilasyksikkönsä Kuninkaallisen Preussin jääkäripataljoona 27 sai maailmansotakokemusta Saksan itärintamalla.

Kun Suomessa alkoi sisällissota, pari tuhatta Saksan puolesta sotinutta jääkäriä tuotiin – heistä monelle yllätyksenä – taistelemaan valkoisten puolella suomalaisia maanmiehiään vastaan.

Nykyisin presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotto alkaa aina vapaamuurari Sibeliuksen säveltämällä *Jääkärien marssilla*. Se on tämän päivän keskustelukulttuurin mukaan vihalaulu: "Syvä iskumme on, viha voittamaton, meill' armoa ei, kotimaata..." Se on myös Suur-Suomen marssi: "Häme, Karjala, Vienan rannat ja maa, yks, suuri on Suomen valta..." Alkuperäisessä tekstissä oli, että "

[Viro](#)

,
[Aunus](#)

,
[Karjalan](#)

kaunis maa...", mutta sanoitusta muutettiin, kun sen pelättiin loukkaavan saksalaisia, Viron herrakansaa.

Onko sopivaa pitää tällainen vihalaulu kunniapaikalla Suomen itsenäisyyden juhlinnassa? Sävelhän on hieno, mutta pitäisikö sanat uusia (niin kuin Putin säilytti valtaan tullessaan palautti Jeltsinin kumoaman sikäläisen kansallislaulun maan hymniksi, säilytti sävelen mutta otatti pois viittaukset "suureen ja mahtavaan Neuvostoliittoon" jne.)?

Mitä sitten tähän aikaan tulee, minä olen analysoinut näillä kotisivuillani Emun eurkriisiä ja päätynyt seuraaviin johtopäätöksiin:

"Minä en vaadi mitään maata erotettavaksi Emusta. Jos Kreikka eroaa siitä itse, mikä on järkeen käypä mahdollisuus, sen paluu drakmaan toisi mukanaan devalvaation suhteessa euroon, talletuspaon maasta ulos (neljännes säästöistä on jo lähtenyt), valtion euromääräisen jättivelan ja kaikkien yksityisvelkojen hyppäysmäisen kasvun drakmoissa ja pankkien konkurssreja luottojen irtisanomisineen. Tämän takia Kreikka pysynee tiukasti eurossa.

Tuo kaikki tuottaisi odotuksia vastaavasta menettelystä esimerkiksi Italiassa ja Espanjassa, jotka ovat uppoavia laivoja velkameressä ja joissa jo ovat Euroopan keskuspankin miehet pumpuissa.

Jos systeemin annetaan alkaa murentua kaakkoiskulmasta ja tapahtuu täyspaluu kansallisvaluuttoihin, se saa aikaan monivuotisen sekasorron (entisiksi muuttuvien) Emu-maiden taloudessa niiden valuuttojen kelluessa ja maiden pyrkiessä parantamaan kilpailukykyään uuden rahansa devalvoitumisella. Kaaosta lisäisi luottojen takaisinmaksuvakuutuksina myytyjen CDS-johdannaisien laukeaminen maksuun, sillä se levittäisi euron kriisin maapallon laajuiseksi.

Minulle olisi suuri yllätys, jos Emu murenisi. Jos siihen liittyminen oli epäviisasta, minusta sen hajoaminen olisi taloudellinen katastrofi: hukka perisi sadat miljardit Emun pelastamiseen käytetyt eurot eikä siitä seuraavien jälkilaskujen maksajiksi olisi vapaaehtoisia. Se olisi myös poliittinen katastrofi. Yhteisvaluutta on suurvaltapoliittikkaa ja liian iso projekti kuoleutumaan. Minulle se sopii, mutta Angelalle. Huomiseen mennään niillä eväillä, joita jäsenmailla on.

Tiedän, että edellä kirjoittamani perusteella minua saatetaan syytetään EU-kriittisen rintaman ja markan palauttajien pettämisestä. Sille en voi mitään. En ole tässä asiassa valmis laulamaan ystäväni Paavo Väyrysen ja Timo Soinin kuorossa. Kirjoitan niin kuin ajattelen, ja muut

kamppaillkoot äänestäjien sieluista.

Suomi on kiinni eurossa kuin täi tervassa. Kun valita sai, ei ollut viisasta alkaa olla täi, mutta jos olla piti täi, viisasta olisi ollut olla ruotsalainen täi."

Elämme aikaa, jota kuvaa lyhenne VMP, ja minun perusteluni kriisistä ulos selviämiseksi mahdollisimman vähin vaurioin löytyvät kokonaisanalyysistä osoitteessa:

http://www.eskoseppanen.net/index.php?option=com_content&view=article&id=727:loeysaen-j-a-halvan-raham-loppu&catid=17:talous&Itemid=31